

IX. 3. udvalg.

for det andet udviklingstiår planlagte aktiviteter.

Resolutionsforslaget gav anledning til en lang debat og mange ændringsforslag. Blandt ændringsforslagene vedtoges med stemmetallene 81-0-17 et forslag fra Somalia, hvorefter der i operative paragraf 1 som et yderligere ønskeligt mål ved udarbejdelsen af nationale planer for social udvikling medtages gennemførelsen af en politik sigtende på afskaffelse af kolonialisme, race-diskrimination, apartheid og økonomisk udbytning mennesker imellem. De fleste vestlige lande, herunder de nordiske lande, var af den opfattelse, at spørgsmålet ikke hørte hjemme i en resolution som den foreliggende, og afstod.

De østeuropæiske lande forsøgte at få skærpet sproget i de sociale mål indeholdt i operative paragraf 1. De fleste af disse ændringsforslag blev forkastet med en lille majoritet. Resolutionsforslaget med godkendte ændringer blev i sin helhed vedtaget med 87 stemmer for og ingen imod, medens 2 (Argentina og Brasilien) afstod. Plenarforsamlingen vedtog resolutionen (res. 2436) den 19. december 1968 med stemmetallene 119-0-2.

3. udvalgs beretning: A/7388.

Udkast til en deklARATION om social udvikling.

(Dagsordenens punkt 50).

I. Forhistorie.

3. udvalg behandlede i perioden 16. oktober til 12. november 1968 udkastet til en deklARATION om social udvikling. Tanken om en sådan deklARATION blev oprindeligt rejst af Argentina, og 21. Generalforsamling anmodede i resolution 2215 (XXI) ECOSOC om at foranledige, at Kommissionen for social Udvikling forberedte et udkast, som skulle forsøge at definere den generelle målsætning for social udvikling og de metoder og midler, der vil være nødvendige for at realisere målene. Opgaven blev overdraget et arbejdsudvalg under kommissionen, der i 55 møder nåede frem til en tekst, som i 1968 blev forelagt regeringerne til udtalelse. Udkastet omfatter en præambel og tre operative afsnit om henholdsvis principper, målsætning samt midler og metoder.

Efter at en repræsentant for afdelingen for social udvikling under FN-sekretariatet, Kurt Jansson, i 3. udvalg havde understreget vigtigheden af, at grundlæggende socialpolitiske principper slås fast i et FN-instrument før starten på andet udviklingstiår, førte udvalget næsten 4 ugers forhandlinger på grundlag af udkastet. Det nåede dog kun at færdigbehandle den præambulære del plus det første afsnit, som skitserer principperne for den sociale udvikling.

II. Generaldebatten.

Under generaldebatten om deklARATIONsudkastet tilsluttede de fleste delegationer sig hovedlinjerne i teksten, men flere fandt dog udkastet for løst opbygget, uelegant i formen og unødvendigt langt, bl. a. på grund af mange gentagelser. Andre delegationer fremhævede, at deklARATIONen var skæmmet ved inkludering af en række punkter, som var af politisk natur, der ikke vedrørte socialudvikling. Den italienske delegerede fandt, at teksten ikke var på højde med FNs tidligere vedtagelser om samme emne, og udtrykte forundring over, at De forenede Nationers forskningsinstitut for social Udvikling (UNRISD) ikke på noget tidspunkt havde været involveret i udarbejdelsen af deklARATIONsteksten. Den tjekkoslovakiske delegerede fremhævede, at afgørende for al social og kulturel fremgang var folkenes ret til selvbestemmelse og princippet om ikke-indblanding i andre landes interne anliggender.

I generaldebatten fremhævedes i øvrigt samstemmende den snævre forbindelse mellem økonomisk og social udvikling, ligesom det også blev understreget, at social udvikling ikke kan skabes alene fra oven, men kræver den enkeltes medvirken.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at mulighederne for at stramme teksten var ret begrænsede. Tværtimod medførte kompromiser om mange ændringsforslag, at teksten yderligere svulmede op. Et fransk forsøg på at omorganisere og forbedre artiklerne i afsnittet om principperne lykkedes således kun delvist. I stedet for udkastets oprindelige 13 paragraffer med ret kort tekst kom afsnittet til at bestå af 9 artikler, de fleste af dem temmelig lange.

Et typisk træk ved arbejdet var, at de